

Kırk sekiz sene önce:

BORÇALI'DAN GELEN MEKTUP

Bizim Ahıska

Tiflis-Borçalı Karapapaklarından Bezekli köylü 60 yaşını aşkın bir nenenin ağzından Kars-Selim'deki dayısının oğluna 1966 yılı yazında gönderilen mektubu ve bu mektubun altında yer alan şiiri sunuyoruz:

Her bir şeyden eziz dayıma şirince mektup.

Üreyimin en derin gülşeninde beslediyim gızıl gül goxulu salamı siz ezizlere çatdırımax isteyirem. Eziz dayım Ehmet, sizlerin ehvali ile tanış olmax isteyirem. Daha nasılsız dayı? Bu gadar da unutmax olar mı? Beş aydı men sizlere mektub göndermişem, yene de cavab gelmir. Mektub yazmax da bir çetinlikdi mi? Sizlerden mektub gelende biz çox sevinirik. Üreyimiz dincelir. Ele bilirik ki özünüzle görüşürük. Biz her gün söylüyürük, göresen ne oldu ki mektub yazmıllar... Anam ağlayır, deyir ki yaz ki benim gocalmış vaxdında mektubun arasını kesiller. Üzlerine hesret galdım, dünyadan yana yana gedecem. Heç bele iş olar mı? Gardaşım, bacım ola, üzlerini de görmeyim. Heç Allah götresi iş deyil. Cehel vaxdı mene bele tesir etmirdi. İndi deyirem Allah, ne olaydı gardaşımın bacımın üznü göreydim. Gismet Allahdandı bizim de gadarmız bele oldu. Canınız sağ olsun.

Ehmet dayı bizden fikrin olmasın. Ne gadar üreyin isteyir, ey dolanırık. Sağ olsun Sovet hökmeti, dolanmadan düşünmürük, ancak derdimiz çoxdur. Ehmet dayı Tükezban xalamın şekli geldi çatdı. Anam deyir heç benim yadma düşmür Tükezban da gocalıp onun da gismetini olmayıb. Dayı canınız sağ olsun, biz de ey olariğ.

Celal'in teze çocuğu oldu mu? Müzefer yene özge yerdedi mi? Hüzeyri evlendirdin mi? Gızların necedi? Gülzar búbüm necedi? Dayı, Allah'dan arzu edirem cümmeniz sağ ve salamat olasınız. Eziz dayı, men siznen mektubla çox şirin söhbət ederem. Ancak heç doymuram. Deyirem, üzlerine hesret galdıx, heç olmasa mektubla danşak. Daha ne yazım. Galın salamat. Anamın ve bacılarının cümlenize salamı var. Emilerin ve ev terefleri de cümleze salam edeller. Özüm cümlenize salam ederem ve ellerinizden doymadan öpüb ayrılaram. Galın salamat, olun Allah'a amanat.

AYRILIK

*Dindirmeyin melul müşgül halım var,
Ataş alıb yana yana ağlaram.
Bülbül olub dost başına girerken,
Hesret galdım o gardaşa ağlaram.*

*Ganlı dağlar gelip düşüp araya
Haşa üznüzden yaman ayrılık
Ölüm hakdı bu dünyada insana
Ölümden betardi yaman ayrılık.*

*Derdim bir deryadı könlüm bir ada
Günbegünden artdı oldu ziyada
Herden bir çüm gardaş düşende yada
Ucalır başımdan duman ayrılık.*

*Yazıram bu hatram galsın yadigâr
Çünkü gocalığa yoxdur etibar
Belke gara torpax yumdu gözümü
Bir daha görmedim senin üzünü.*

*Yadigâr yaxşı şeydi saxlayan olsa
İnsan gül kimi saralıp solsa
Dosdulux edenin vicdanı olsa
Bizi birbirimizle gonuşdursa.*

*Tebiyet eger meni vaxtsız öldürse
Bedenm guruyup toprağa dönse
Mezerimde yam-yaşıl otlar bitse
Mezermin daşları unutmaz sizi.*

*Genclik geldi kecdi ömür yarıdır
Oxu da xatramı isdetli gardaşım
İnsan solsa da xatiram solmaz
Ölünce ayrılmaz el üzebilmez*

*Biz nece ayrıldık bilmirem özüm
Yollarım uzaxdır gelebilirem
Mektubla derdimi deyebilirem
Yamandı ayrılıx men nece dözüüm.*

NOT: Eziz dayı, meni bağışla. Bu sözleri anam yazdırıb. Yazan Yadigârova Yeter.
Çatacax: (Selim'de) Ahmet Tanrıgulu